

lijden was opgevolgd, en De Zeeuw hun ontslag bij de raad in. In hun plaats werden toen twee wethouders van rechts benoemd.

Ook toen werd het na de verkiezingen van een nieuwe raad weer als noodzakelijk gezien socialisten in het college op te nemen. Zo kwam De Zeeuw in september 1935 weer terug als wethouder van financiën en bedrijven. Dit is hij gebleven tot in de bezettingstijd.

De periode waarin De Zeeuw, zij het niet ononderbroken, wethouder is geweest, was uitzonderlijk moeilijk. Het was de tijd van de economische crisis, van de massale werkloosheid en van de aanpassingspolitiek. Het was ook de tijd van het opkomende nationaal-socialisme en van politieke verwarring, die zich manifesteerde in het naar voren komen van extremistische groepen.

Ik heb als raadslid De Zeeuw in het eind van deze periode meegemaakt. Af en toe ijsbeerde hij met een sarcastisch glimlachje door de raadszaal, nu en dan een interruptie plaatsend of in zijn omgeving commentaar leverend. Hij toonde zich, als hij het woord voerde, een slagvaardig debater. Hij was een bekwaam bestuurder, waarvan men de indruk kreeg dat hij zijn kennis van zaken minder ontleende aan een nauwgezette bestudering van de stukken dan aan een regelmatig contact met zijn naaste medewerkers. Dat deze dit op prijs stelden, bleek uit de genegenheid, die de meeste van hen hem toedroegen.

Maar de grootste moeilijkheden kwamen pas toen de Duitsers in mei 1940 ons land binnenvielen. In die dagen was het college tot het bombardement op het stadhuis geconcentreerd. Daarna moest men, zich aanpassend aan de door de bezetting geschapen omstandigheden, de zaken weer op gang zien te krijgen. Aanvankelijk vergaderde de gemeenteraad nog 'gewoon' door, maar op 1 september 1941 kwam daaraan krachtens een verordening van de Rijkscommissaris een einde. De wethouders hebben op die datum gezamenlijk bij de burgemeester hun ontslag aangevraagd, welk ontslag eerst met ingang van 7 april 1942 werd verleend.

Burgemeester Oud werd op 10 oktober 1941 ontslagen en vervangen door de N.S.B.-er Müller, die op 29 oktober 1941 werd geïnstalleerd. De Zeeuw hield bij die gelegenheid een rede, die de meest omstredene uit zijn politieke loopbaan zou worden. Enerzijds was er waardering voor de inhoud van de rede, waarin hij zich duidelijk van de nieuwe orde distantieerde en vooral voor de vondst om de nieuwe burgemeester niet zelf de ambtsketen om te